

Puritánok

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LX. évfolyam, 44. szám, 2016. november 4.

Kormányunkra „*kimondottan jellemző a puritánság*” – közölte a halk szavú Balog miniszter, nyilván feltételezve, hogy ennek az örömhírnék széles körű visszhangja támad. Valamikor csakugyan így lett volna, húsz évvel ezelőtt a tapasztalati valóság politikai indokból történő szemérmetlen tagadása napokra sztárrá tette a nyilatkozót, csak hát az a világ elmúlt. A publikum ingerküszöbe jó ideje az egekben, mondhat bárki bármit, a légy se zümmög. Bölcsebbek lettünk, vagy rezignáltabbak, mindenesetre beletörődünk, hogy a „puritán” szó eleve széles jelentéstartománya ezekben a napokban markánsan új elemekkel gazdagodott, tehát a nyelvi környezet, amelyben hátralevő éveinket morzsolgatni fogjuk, soha többé nem lesz olyan, mint volt azelőtt.

Balog miniszter arra is rámutatott az Indexnek adott interjújában, hogy kormányunktól teljességgel idegen az a fajta fékevesztett rongyrázás, aminő „*például a Medgyessy-kormány sőjtöri lakmározása*” volt, mármint evvel összefüggésben még a legelvakultabb kormányfanoknak is lehetnek apróbb fenntartásaik. Balog miniszter képzeletvilágában a Deák-évfordulón tartott kormányülés a jelek szerint Caligula perverz és vérgőzös lakomáit idézi, illetve azt, amit ezekről Suetonius vizionált, holott valójában csak annyi történt, hogy a kormány együtt ebédelt a megye vezetőivel. A cech személyenként hétezer forintra rúgott, míg ellenben Lázár miniszter egy kétéjszakás külföldi úttal csak hotelszámlában hozni szokta a kilencszázezret, hogy az egyéb igényeiről szó se essék.